

Dopis na polštář

Lenka Filipová

Neznám tvoji adresu
Píšu ten dopis prstem na polštář
Na bílý list bez vět, bez slov
Kde otisknul jsi jen svou tvář

Kdo tě má?
A čí jsem já?
Kdo tě má?
A čí jsem já?

Vzpomínám s tmou, ta tě zná
Vždy jsi ji vkládal do všech svých vět
Říkal jsi: "Koupíme si ostrov"
a myslel tím: "Chci mít svůj svět"

Kdo tě má?...

Skrytý v očích pasáží
v rodinném albu založen
na dně všech příběhů a změn
v kabelkách kolemjdoucích žen

Já tě mám...

Schoulený v pádu laviny
které se říká prostě čas
ohledy, přátelé a tak
všechno, co stihlo právě nás

Kdo tě má?...

Skrytý v tichu katakomb
V každé zátočině mých žil
Ve violloncelu jarního slunce
jehož hlas hlásí, že jsi byl

Kdo tě má?...

Já jsem jak kočka toulavá
které na světě nic nevadí
žije v přepychu popelnic
a čeká, kdo ji pohladí

Kdo tě má?...

Neznám tvoji adresu
Píšu ten dopis prstem na polštář
Na bílý list bez vět, bez slov
Kde otisknul jsi jen svou tvář